ΑΔ1.87

Χρόνια 1970

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ

Γαλλία - Ἰταλία - Ρουμανία

ΠΡΟΣΩΠΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΑ - ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

IX
ΣΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ὁ δρόμος, ποὺ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὸ Τούρνου Σεβερὶν, στὸ ἄκρο νοτιοδυτικὸ τμῆμα τῆς Ρουμανίας, πρὸς τὸ γιγαντιαῖο ὑδροηλεκτρικὸ ἔργο τῶν Σιδερένιων Πυλῶν τοῦ Δούναβη καὶ πιὸ πέρα, εἶναι φειδίσιος κι' ἀκολουθεῖ τὸν ροῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Σὲ ὁρισμένα σημεῖα, ἰδιαίτερα πέρα ἀπὸ τὸ φράγμα, ὁ δρόμος σκαρφαλώνει, περνώντας μέσα ἀπὸ σήραγγες ποὺ σκάφτηκαν στὰ κοφτὰ βουνὰ σὲ μεγαλύτερα ὕψη ἔτσι, ποὺ τὸ ποτάμι κατεβαίνει ὅλο καὶ πιὸ χαμηλὰ. Καὶ πλαταίνει παίρνοντας τὴν ὄψη λίμνης μέχρι τὸ σημεῖο, ποὺ κάνει μιὰ ἀπότομη 90 μοιρῶν στροφή. Ἐκεῖ ὅπου στρίβει καὶ ὁ δρόμος, στὴ γωνιὰ — γωνιὰ ἀπάνω, ὑπάρχει ἕνα περίπτερο. Καὶ μπροστὰ ἕνας μικρόσωμος γέρος μὲ... φέσι. Κανονικὸ τούρκικο φέσι.

Σταματᾶμε, τὸν πλησιάζουμε. Πουλᾶ ζαχαρωτά, «σιεκέρ — λοκούμ».

Εἶναι τὸ ἀπομεινάρι τοῦ Ἀντὰ Καλὲ.

Ἴσα μὲ πρὶν λίγο καιρὸ ἐκεῖ κάτω στὴ μέση τοῦ πλατιοῦ ποταμιοῦ ὑπῆρχε ἕνα νησὶ κι' ἀπάνω ἕνα χωριὸ μὲ 540 ψυχές. Τούρκικο χωριὸ μὲ τὸ τζαμὶ του, τὸν χότζα του, ποὺ ὅπως μᾶς εἶπε ὁ γέρος, στεκόνταν ἐκεῖ 700 τόσα χρόνια καὶ τροφοδοτοῦσε στοὺς πιὸ παληοὺς καιροὺς ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ μὲ ζαχαρωτὰ καὶ τσιγάρα.

Νὰ δοῦς, ποὺ ἦρθαν καιροὶ ποὺ οἱ ἄνθρωποι, θέλησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴ δύναμη τοῦ ποταμοῦ, θέλησαν νὰ θέσουν τὰ νερὰ του στὴν ὑπηρεσία τῆς τεχνολογίας. Καὶ κακὴ τύχη ἔφερε τὸ Ἀντὰ Καλὲ στὸν ἀπάνω ροῦ τοῦ μεγάλου φράγματος — ποὺ σὰν τελειώσει θᾶναι τὸ μεγαλύτερο στὴν Εὐρώπη — καὶ σὰν πῆραν ν' ἀνεβαίνουν τὰ νερὰ ἔκλεισε κι' ἡ σελίδα τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ.

Τὸ Ἀντὰ Καλὲ ὅμως θ' ἀρχίσει τώρα μιὰ δεύτερη ζωή. Ἀντικρυ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Τούρνου Σεβερὶν, τὴ μικρὴ αὐτὴ χαριτωμένη πολιτειούλα μὲ τὰ ὡραῖα πετρόκτιστα κτίρια καὶ τοὺς καθαροὺς, δενδροφυτευμένους δρόμους, στὸν κάτω ροῦ, ὑπάρχει ἕνα δεύτερο νησάκι. Εἶναι δυὸ μόλις βήματα ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου ὁ Ἀπολλόδωρος εἶχε στήσει γιὰ τὸν Τραϊανὸ τὴν περίφημη γέφυρα, ποὺ πρώτη ἔδεσε τὶς δυὸ ὄχθες τοῦ Δούναβη στὰ ρωμαϊκὰ τά χρόνια. Ἐκεῖνο ποὺ ἀπόμεινε φυσικὰ τώρα εἶναι μονάχα οἱ θεμέλιοι τῶν στηλῶν τῆς γέφυρας στὴ ρουμανικὴ καὶ τὴ γιουγκοσλαβικὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ κι' ὁ θαυμασμὸς γιὰ ἄλη αὐτὴν τὴν ἀσίγαστη πάλη τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ πετάγματά του μέσα στοὺς αἰῶνες. Ἕνα συναίσθημα, ποὺ ἄθελα παραμερίζει ἐκείνη τὴν τόσο ἀνθρώπινη ἱστορία τοῦ Ἀντὰ — Καλὲ, ποὺ θάφτηκε στὰ νερὰ τοῦ φράγματος — σπουνδὴ στὴν πρόοδο.

***

Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία πὼς ἂν ὑπάρχει κάτι μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖς στὰ σίγουρα νὰ ἐντυπωσιάσεις τὸν Κύπριο αὐτὸ εἶναι τὸ πράσινο. Ἰδιαίτερα μέσα σ' ἕνα καλοκαίρι ζεστὸ ὅπως ἦταν τὸ φετεινὸ μας μακρὺ, ζεστὸ καλοκαίρι.

Τὸ Πράσινο ὄχι σὰν στοιχεῖο διακόσμησης — σὰν μιὰ γωνιὰ στὴν ἄκρη μιᾶς αὐλῆς, σὰν ἕνα δέντρο μοναχικὸ, σὰν μιὰ γλάστρα — ἀλλὰ σὰν μιὰ ὀντότητα μὲ δικὴ της ξέχωρη ὕπαρξη, σὰν μιὰ δύναμη, μιὰ ἐνέργεια πέρα ἀπὸ τὸν Ἄνθρωπο. Μαζὶ ὅμως καὶ προέκταση τῶν πιὸ ἀπαλῶν πτυχῶν τῆς ψυχῆς του.

Τὸ θεῖο αὐτὸ δῶρο ποὺ τόσο πολὺ τὸ στέρησε ἡ φύση ἀπὸ τὸ νησὶ μας γιὰ νὰ τὸ προσφέρει ἴσως μὲ περίσσια γενναιοφροσύνη σὲ ἄλλα μήκη καὶ πλάτη, ἔπεσε σὰν εὐλογία στὴ Ρουμανία, ὅπου ἕνας θρύλος τὴ θέλει σὰν τὴ χώρα, ὅπου ὁ θεὸς τῆς χάρισε ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

Σεριανίσαμε τὴ χώρα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Βγήκαμε στὰ Καρπάθια της, ποὺ ἔχουν τὴν ἀπαλότητα τῶν δικῶν μας βουνῶν μόνο ποὺ αὐτὰ εἶναι ἕνας ἀτέλειωτος κόσμος πρασίνου, κατεβήκαμε στὶς πλατεῖες βαθύσκιωτων χωριῶν καὶ καθήσαμε κάτω ἀπὸ αἰωνόβια δέντρα, ἤπιαμε ἀπὸ τὸ κρυστάλλινο παγωμένο νερὸ τῶν πηγαδιῶν, ποὺ σὰν μιλιοδεῖκτες στέκονται στὰ παρδαλὰ ντυμένα στὶς ἄκρες τῶν δρόμων, περπατήσαμε στὸ θαυμάσιο Πάρκο Κραγιόβα, ποὺ ὁ ἀρχιτέκτονας ποὺ τὸ σχεδίασε πῆρε στὴν ἔκθεση τοῦ Παρισιοῦ τὸ 1900 χρυσὸ μετάλλιο καὶ στὸ ἄλλο ἐκεῖνο τοῦ Τούρκου Ζίου ὅπου ὁ μεγάλος Μπρανκούσι ἄφησε ἀνεκτίμητα ἔργα γλυπτικῆς, μπήκαμε σὲ μοναστήρια ἀρχαῖα ὅπου οἱ αἰῶνες μάζεψαν κόκκο — κόκκο τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἐργασία.

Κι' ὕστερα χαρήκαμε ἐκεῖνες τὶς ἀτέλειωτες δενδροστοιχίες τοῦ Βουκουρέστιου, ἐκεῖνο τὸν κατακλυσμὸ τοῦ πρασίνου, ποὺ πνίγει τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια στὴν λεωφόρο Κισέλεφ κι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν Ἀψίδα τοῦ Θριάμβου, ποὺ ξεπροβάλλει πιστὴ ἀντιγραφὴ τῆς παρισινῆς — ἄν καὶ πιὸ μικρὴ σὲ διαστάσεις — πάνω ἀπὸ τὶς καστανιὲς. Καὶ στὰ ξέφωτα π' ἀφήνουν τὰ πάρκα κι' οἱ λίμνες κι' ἡ παλιὰ πόλη θαυμάσαμε ἀτέλειωτα συμπλέγματα μοντέρνων, χαρούμενων Πολυκατοικιῶν.

Ἐδῶ στὸ Βουκουρέστι, ποὺ γιόρτασε στὰ τελευταῖα χρόνια τὴν 500η τοῦ ἐπέτειο, στὴν καρδιὰ αὐτῆς τῆς Ρουμανίας μὲ τὰ ἐπιβλητικὰ μουσεῖα, τὶς πινακοθῆκες, τὰ θέατρα, καὶ τὴ ζωή, ποὺ σφίζει μιλήσαμε μὲ ἀνθρώπους, ποὺ φέρουν στοὺς ὤμους τους εὐθύνες καὶ ποὺ βοηθοῦν ἀπὸ τῆς θέσης, ὅπου βρίσκονται στὴ χάραξη καινούργιων δρόμων στὴ σοσιαλιστικὴ ἀναδημιουργία.

Μιλήσαμε μὲ συγγραφεῖς, δημοσιογράφους, ἐπιστήμονες, μὲ παράγοντες τῆς νεολαίας, τοῦ κινήματος εἰρήνης, μὲ διπλωμάτες.

Μᾶς ἐξήγησαν, ρωτήσαμε, μᾶς ἀπάντησαν, συζητήσαμε. Παντοῦ εἴδαμε κινούμενη σκέψη, συγκεκριμένη ἀντίκρυση τῶν προβλημάτων, εἴδαμε ἀνοιχτὰ χαρτιὰ γιὰ τὶς ἐπιτυχίες καὶ τὶς ἀποτυχίες, ἔγνοια καὶ ἀνοιχτὴ καρδιὰ γιὰ ὅλα ὅσα γίνονται στὸν πλατὺ κόσμο. Ἤρθαμε ἀντιμέτωποι μὲ μιὰ φιλοξενία, ποὺ ἀναβλύζει πηγαῖα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ πλήμμυρες τοῦ Δούναβη ἦταν ἀκόμα νωπὲς στὰ πλημμυρισμένα ἀπὸ νερὰ χωράφια, τὰ περιοδικὰ ἔδιναν συγκλονιστικὰ φωτο — ρεπορτάζ ἀπὸ τίς τεράστιες καταστροφὲς, ποὺ προκάλεσαν τὰ φουσκωμένα νερὰ, στοὺς ἀνθρώπους ὅμως δὲν συναντήσαμε δέος.

Οἱ πλημμυρες πρωτοφανεῖς στὴν ἱστορία τῆς Ρουμανίας, μᾶς ἔδειξαν τὴ δύναμη τοῦ Δούναβη — μᾶς εἶπαν. Μᾶς ἔδειξαν ὅμως καὶ τὴ δικὴ μας δύναμη!

Πράγματι οἱ πλήμμυρες ἦταν, ὅπως ἀποδείχτηκε, μιὰ πρώτη μεγάλη δοκιμασία γιὰ τὴ σοσιαλιστικὴ Ρουμανία ἀπὸ τὴν ὁποία βγῆκε ἡ χώρα μὲ ἄριστα!!

Καθίσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ «καφὲ» τῆς κεντρικῆς λεωφόρου τῆς Μαγκάλια. Πολύχρωμες «ὀμπρὲλες» τοῦ ἡλιου τριγύρω, πολύχρωμο καὶ τὸ πλῆθος. Μπουρνούζια τῆς θάλασσα, κοστούμια τοῦ μπάνιου, μίνι, μάξι, μίντι, τσιγγάνικα παρδαλὰ μαντήλια. Κι' ὅλες οἱ γλῶσσες τοῦ κόσμου. Ἀγγλικὰ, γερμανικὰ, γαλλικὰ, ἱσπανικὰ, ὅλες οἱ σλάβικες. Πλάϊ μας, μιὰ μεσόκοπη Γαλλίδα μὲ τὸν δεκαπεντάχρονο γιὸ της γιὰ κάτι πολὺ διασκεδαστικὸ κουβέντιαζαν γιατὶ εἶναι συνεχῶς ξεκαρδισμένοι στὰ γέλια.

Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρὰ μας τρία ζευγάρια Σκανδινάβων. Ἐκεῖνοι γενειοφόροι, ἐκεῖνες ψηλὲς, λιγνὲς, καμένες ἀπὸ τὸν ἥλιο, μὲ τὰ νερὰ τῆς θάλασσας νὰ στάζουν ἀκόμα ἀπὸ πάνω τους.

Βλέπεις πὼς τὰ ὡραῖα, δυνατὰ τους κορμιὰ χαίρονται τὴν' κάθε στιγμὴ ἐκεῖ μέσα στὸ πανηγύρι τοῦ ἥλιου καὶ τῆς θάλασσας, ποὺ ἁπλώνεται λίγο πιὸ πέρα κατάμεστη σὲ πλήρη συμφόρηση.

Κι' αὐτὸ τὸ θέαμα σ' ἔκταση δεκάδων χιλιομέτρων ἴσα μὲ πάνω στὴν Ἐφορία, τὴν Κωνστάντζα, τὴν Μαμάγια, ὅπου ἡ εὐφυΐα τῶν Ρουμάνων δὲν ἄφησε ἴντσα παραλίας ἀνεκμετάλλευτη.

Ἑκατὸ χιλιάδες πρόσωπα χωνεύονται ἄνετα στὰ ξενοδοχεῖα, τὶς πανσιὸν καὶ τὰ «κάμπιγκς» τῆς ρουμάνικης Μαύρης Θάλασσας κι' οἱ «βάρδιες» δουλεύουν συνεχῶς σὰν ρολόϊ κι' ὅλο καὶ περισσότεροι ξένοι ἔρχονται πρὸς τὴ Ρουμανία κάθε χρόνο μ' ὅλα τὰ μέσα συγκοινωνίας.

Ἡ κάθοδος πρὸς τὴ Ρουμανία δὲν ἔχει ἁπλῶς τὸ νόημα μιᾶς ἐκδρομῆς, ἑνὸς ταξιδιοῦ πρὸς μιὰ ζεστὴ θάλασσα κι' ἕνα φτηνὸ σχετικὰ ξενοδοχεῖο μὲ ἀνέσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ νόημα τῆς ἐπίσκεψης σ' ἕνα διαφορετικὸ κόσμο, ἕνα διαφορετικὸ πολιτισμό. Ὁ Τουρίστας τῶν ἡμερῶν μας δὲν εναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν τουρίστα πρὸ εἰκοσαετίας καὶ δεκαετίας ἀκόμα, μὲ τὸν τουρίστα τὸν «Παραλλὴ» ποὺ σκοτώνει τὴν πλήξη του μετακινούμενος ἀπὸ ξενοδοχεῖο σὲ ξενοδοχεῖο, κι' ἀπὸ καζίνο σὲ καζίνο. Ὁ τουρίστας τῶν ἡμερῶν μας δὲν διαθέτει λεφτὰ κι' ἔχει σὰν ἀντιστάθμισμα μιὰ ἄπληστη δίψα καὶ περιέργεια νὰ δεῖ, νὰ γνωριστεῖ μὲ συνανθρώπους του, νὰ μάθει.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ τὰ τουριστικὰ ρεύματα εἰσβάλλουν ὁλοένα καὶ σὲ καινούργιους χώρους, ὅταν δὲ βροῦν ἐκεῖνο ποὺ ψάχνουν παραμένουν καὶ ὀγκοῦνται συνεχῶς.

Ἡ Ρουμανία ὅπως καὶ ἡ Βουλγαρία, ἀπ' ὅτι ξέρουμε ἀπὸ προσωπικὴ πεῖρα, προσφέρουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἐτησίας αὔξησης τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος, γιατὶ ἀντικρύζουν τὸ θέμα τοῦ τουρισμοῦ ἐπιστημονικὰ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Τὸ ἀντικρύζουν σὰν σοσιαλιστικὰ κράτη καὶ σὰν θέμα πολιτικῆς, σὰν θέμα ἀλληλογνωριμίας τῶν λαῶν. Ὁ τουρίστας δὲν ἐγκαταλείπεται ἐδῶ σὲ καμιὰ περίπτωση στὰ χέρια τοῦ μικροῦ ἐκμεταλλευτῆ, ποῦναι ἱκανὸς νὰ γδύση στὶς χῶρες τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου τὸν ξένο.

Ὁ τουρίστας ἐδῶ ἐκτιμιέται, εἶναι ἀντικείμενο σεβασμοῦ, θεωρεῖται ἄνθρωπος κι' ὄχι ἁπλῶς ἕνα «πορτοφόλι».

Σὲ φιέ ντέ μπίνε, λένε οἱ Ρουμάνοι ὅταν τσουγκροῦν τὰ ποτήρια μὲ τὴ χρυσῆ Τσούϊκα.

—Σέ φίε ντὲ μπίνε λοιπὸν Ρουμανία!

ΤΕΛΟΣ

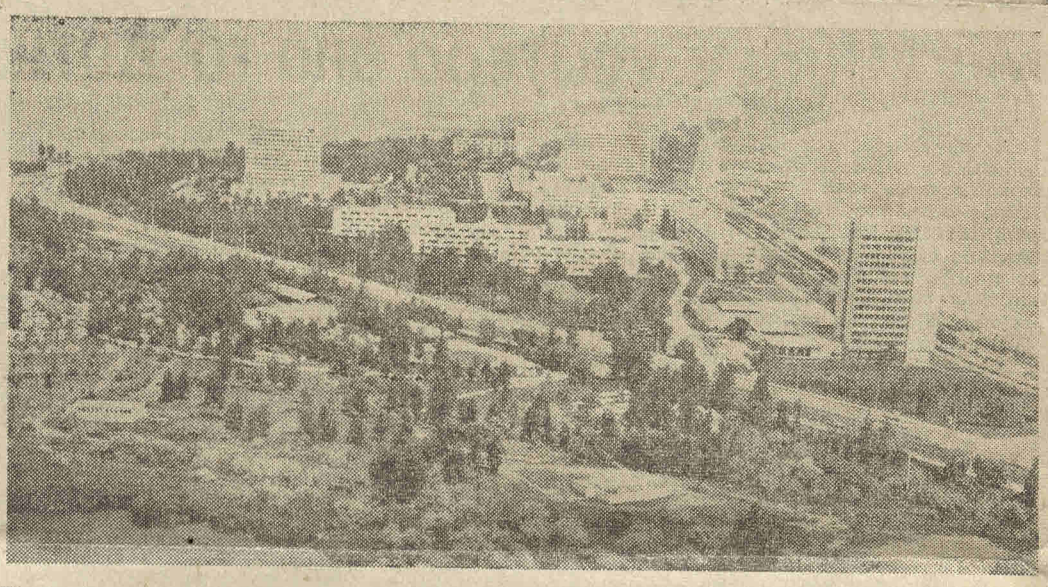

Τὸ πανέμορφο αὐτὸ τοπίο τῆς Μαμαγια, ὅπου δένεται τόσο αρμονικὰ τὸ γαλάζιο τῆς θάλασσας καὶ τὸ πράσινο τῆς τριγύρω βλάστησης μὲ τὰ κομψά, πολυώροφα λευκὰ κτίρια, κατακλύζεται κυριολεκτικὰ μέσα στοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες.

Τοῦ κ. ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

ΖΗΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ζητοῦνται προσφοραὶ διὰ τὴν πώλησιν ἑνὸς αὐτοκινήτου μάρκας FORD CORTINA ESTATE ὑπ' ἀρ. ἐγγραφῆς DQ 782 εἰς οἷαν κατάστασιν εὑρίσκεται εἰς τὸ γκαράζ τοῦ κ. Χρίστου Ράφτη εἰς Αἰγιαλούσα. Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ φθάσουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1970. Ἡ Ἑταιρεία δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ τὴν ὑψηλοτέραν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην προσφοράν.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτείνεσθε:

Ι. Σουκιούρογλου & Υἱοὶ Λτδ.,

Ὁδὸς Θεοφράστου ἀρ. 7, πλησίον τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας, Τηλ. 73444, Λευκωσία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Δ' Παγκυπρίου Πτηνοκτηνοτροφικῆς Ἐκθέσεως εἰς τὸν χῶρον τῆς Ζωογορᾶς Λευκωσίας, κατὰ τὴν 3ην, 4ην καὶ 5ην Ὀκτωβρίου, ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς Κυπρίους Πτηνοτρόφους καὶ Κτηνοτρόφους ὅτι θὰ παρέχωμεν τὲς ἀκόλουθες διευκολύνσεις κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐκθέσεως εἰς τὸ Περίπτερον μας.

α) Ὁ Βρεττανὸς Κτηνίατρος τῆς MAY & BAKER DR. CAVILL θὰ εὑρίσκεται συνεχῶς εἰς τὸ περίπτερον μας διὰ νὰ δίδη συμβουλὰς εἰς ἐνδιαφερομένους πελάτας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Πτηνοτροφίαν καὶ Κτηνοτροφίαν.

β) Νέαι φόρμουλαι τῆς COLBORN INTERNATIONAL LTD θὰ δίδωνται διὰ τὴν σύγχρονον διατροφὴν τῶν ζώων καὶ τῶν πουλερικῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ COLBORN CONECENTRATES.

γ) Οἱ TROUW & Co. Ὀλλανδίας θὰ παρουσιάσουν τὰ προϊόντα MILKIVIT (Βιταμινοῦχον γάλα) μὲ νέες μεθόδους διὰ τὴν διατροφὴν τῶν δαμαλιῶν, χοίρων καὶ ἀρνιῶν.

Πτηνοτρόφοι, Κτηνοτρόφοι,

Ἡ ἐπίσκεψις σας εἰς τὸ περίπτερον μας θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ.

AGROFARM LTD.
Χρ. Λαμπριανίδης
(Διευθ. Σύμβουλος)
Τηλέφ.: 64105, Κωνστ. Παλαιολόγου 22
Λευκωσία

Α' ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΛΤΔ.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ